

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 47-49
ΑΘΗΝΑ 105-64
ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

Αθήνα, 19/4/2007

Αριθ. καταθέσεως: 6496/2006

Βοηθός Εισηγητής: Δ. Πυργάκης

ΕΠΕΛΟΘΗ
10-5-07
ΕΙΡΗΝΗ ΧΑΤΖΙΑΝΝΟΥΤΣΟΥ

Π ρ ο ς

Το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος

Διδότου 26

Αθήνα

Σας κοινοποιούμε αντίγραφο της από 12/11/2006 απήρεως ακυρώσεως των: ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΑΙΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ, κ.λπ. (7 απ.) κατά ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ, κ.λπ., της οποίας δικάσιμος έχει ορισθεί η 1^η Ιουνίου 2007, ημέρα Παρασκευή, ώρα 9.30 π.μ. και εισηγητής η Σύμβουλος Αικ. Σακελλαροπούλου, για να λάβετε γνώση και για κάθε άλλη νόμιμη συνέπεια.

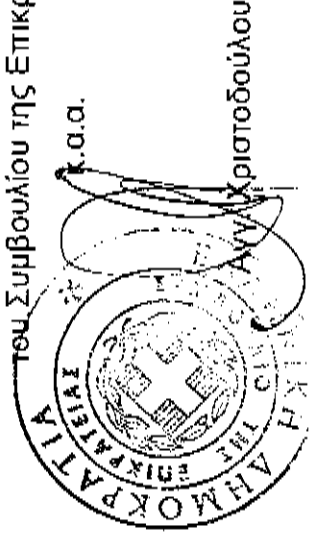
Με εντολή της Εισηγητού της υποθέσεως

Ο Προϊστάμενος

της Διεύθυνσης της Γραμματείας

του Συμβουλίου της Επικρατείας

κ.α.α.

6496
Αριθμός
13-77-2

Αθήνα
Ο Γραμματέας

Δικηγορικά Γραφεία

Χρήστου Κ. Ροκόφυλλου
Αθήνα, Σόλωνος 44, τηλ. 36 29 019
Τ.Κ. 10672

Βασίλη Κ. Δωροβίνη
Αθήνα, Ξενοίας 28, τηλ. 77 00 362
Τ.Κ. 11528

Γεωργίου Χρ. Χριστοφορίδη
Αθήνα, Μαυρομματαίων 10, τηλ. 82 52 130
Τ.Κ. 10682

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

(Ε' Τμήμα)

ΑΙΤΗΣΙΣ

- 1) Της Νομάρχειας Αυτοδιοίκησης Αιτωλοακαρνανίας, που εδρεύει στην πόλη του Μεσολογγίου (Ν.Διοικητήριο 1), 2) του Δήμου Αγρινίου (οδός Χαριλάου Τρικούπη 10), 3) του Δήμου Ονιαδών του δημοτικού διαμερίσματος Νεοχωρίου Ν. Αιτωλοακαρνανίας, 4) του Εμπορικού & Μηχανικού Επιμελητηρίου Αιτωλοακαρνανίας που εδρεύει στην πόλη του Αγρινίου (Παπαστράτου 53), 5) της Ένωσης Αγροτικών Συνεταιρισμών Αγρινίου, που εδρεύει στην πόλη του Αγρινίου (Παπαϊωάννου 23), 6) Της αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας με την επωνυμία «Αιτωλική Εταιρεία Προστασίας Τοπίου και Περιβάλλοντος», που εδρεύει στο Αγρίνιο (οδός Σταΐκου 21), 7) του σωματείου με την επωνυμία «Ελληνική Οργιθολογική Εταιρεία», που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Β. Ηρακλείου 24).

ΠΕΡΙ ΑΚΥΡΩΣΕΩΣ

1. Της πράξης έγκρισης των περιβαλλοντικών όρων και περιορισμών για την κατασκευή και λειτουργία των έργων μερικής εκτροπής του άνω ρου του Αχελώου ποταμού προς τη Θεσσαλία και για την ενεργειακή αξιοποίηση των υδάτων του, που περιβλήθηκε το ένδυμα τυπικού νόμου, ήτοι του άρθρου 13 παρ. 3 του ν. 3481/2006.

2. Της πράξης έγκρισης του εκπονηθέντος από τη Γενική Γραμματεία Δημοσίων Έργων του ΥΠΕΧΩΔΕ Σχεδίου Διαχείρισης των λεκανών απορροής των ποταμών Αχελώου και Πηνειού, που περιβλήθηκε το ένδυμα τυπικού νόμου, ήτοι του άρθρου 13 παρ. 2 του ν. 3481/2006.

4. 1. Ιστορικό.

Με την υπ' αριθ. 131957/19-3-2003 Ολομέλεια του Συμβουλίου, ερμηνεύοντας τις διατάξεις του νόμου 1739/1987 υπό το φως της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ, ακύρωσε την Α.Π. 131957/19-3-2003 Κοινή Υπουργική Απόφαση, με την οποία είχαν εγκριθεί περιβαλλοντικοί όροι, για την κατασκευή και λειτουργία των έργων μερικής εκτροπής και ενεργειακής αξιοποίησης των υδάτων του ποταμού Αχελώου, επειδή δεν είχε προηγηθεί η έγκριση σχετικού προγράμματος αναπτύξεως υδατικών πόρων, κατά τους ορισμούς του άρθρου 4 του νόμου αυτού.

Το Δικαστήριο ανέλεψε την υπόθεση στη Διοίκηση προκειμένου αυτή να κρίνει, εάν εμμένει στην εκτέλεση των έργων, αποσαφήνισε δε, ότι η νέα αυτή κρίση πρέπει να γίνει ενόψει των νέων νομικών και πραγματικών δεδομένων, που ισχύουν για τα έργα, κατ' εκτίμηση των υδατικών αναγκών της Θεσσαλίας και της Δυτικής Στερεάς και της

Περαιτέρω, με τις διατάξεις του άρθρου 13 ν.3481/2006, τα έργα στον ποταμό Αχελώο χαρακτηρίζονται εθνικής σημασίας και μεγάλης κλίμακας, εγκρίνονται περιβαλλοντικοί όροι για την κατασκευή και λειτουργία τους, παρέχεται η δυνατότητα συνέχισης, ολοκλήρωσης και λειτουργίας των έργων αυτών και εγκρίνονται ad hoc σχέδια διαχείρισης των λεκανών απορροής του Αχελώου και του Πηνειού.

2.2. Με τις ανωτέρω διατάξεις, με τις οποίες σκοπείται αποκλειστικώς ή συνέχιση, ολοκλήρωση και λειτουργία των έργων εκτροπής και ενεργειακής αξιοποίησης των υδάτων του Αχελώου, με το νομοτεχνικό εύρημα της ενσωμάτωσης/θέσπισης δύο διοικητικών πράξεων, εκ των οποίων η πρώτη (έγκριση σχεδίων διαχείρισης) αποτελεί προϋπόθεση για τη δεύτερη (έγκριση περιβαλλοντικών όρων), ο νομοθέτης :

α) σφραγίζεται διοικητικές αρμοδιότητες και αποφάσεις που ανήκουν στην εκτελεστική εξουσία,

β) επεμβαίνει βιαίως στα της δικαστικής λειτουργίας, αφού καταργεί κατ'ουσίαν αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις (Ολ. ΣτΕ 1688/2005 και ΣτΕ 1186/2006) και αυθιμίζει εκ των υστέρων κατά τρόπο αντίθετο

διαφορά που εκρίθη διά των αποφάσεων αυτών,

γ) απαλλάσσει τη Διοίκηση από την υλοχρέωση συμμορφώσεως προς τις εκδοθείσες δικαστικές αποφάσεις,

δ) αναρεί ολοκληρωτικά το δικαίωμα της δικαστικής προστασίας και το δικαίωμα ασκήσεως αιτήσεως ακυρώσεως και εξουδετερώνει τον ακυρωτικό έλεγχο του ΣτΕ, αφού αποκλείει επιμελώς την έκδοση οποιασδήποτε διοικητικής πράξης αφορά στην κατασκευή και λειτουργία των έργων,

ε) διασφαλίζει εκ των προτέρων στις ρυθμίσεις του απόλυτη ασυλία έναντι του ελέγχου συνταγματικότητας υπό των Δικαστηρίων,

στ) θέτει ρυθμίσεις καταφανώς αντίθετες με το κοινοτικό δίκαιο, όπως

κατωτέρω θα καταδειχθεί.

3. Η αντίθεση των διατάξεων των άρθρων 9 & 13 ν. 3481/2006 στο Κοινοτικό Δίκαιο.

3.1. Αντίθεση στην Οδηγία 2000/60/ΕΚ

Θα πρέπει εξ αρχής να τονισθεί, ότι για την αξιολόγησή τους σε σχέση με την Οδηγία, οι σχετικές διατάξεις του ν. 3481/2006 αντιμετωπίζονται κατ'αρχήν, ως ενιαίο σύνολο, αφού όλες οι επιμέρους ρυθμίσεις τους καταταίνονται στην θέσπιση/ενσωμάτωση δύο διοικητικών πράξεων, οι οποίες με τη σειρά τους αποσκοπούν αποκλειστικώς στην συνέχιση της εκτέλεσης, στην εκλήρωση και στη λειτουργία τεραστιάς κλίμακας έργων στην λεκάνη απορροής του κορυφαίου υδατικού πόρου της Ελλάδας, που αποτελεί έναν από τους ολιγίστους καθαρούς ποταμούς της Ευρώπης!

Σκοπός της Οδηγίας 2000/60, με την οποία η Ευρωπαϊκή Κοινότητα καθιστά σαφές, ότι το νερό δεν είναι εμπορεύσιμο προϊόν, αλλά αποτελεί το στοιχείο του φυσικού περιβάλλοντος που δίνει ζωή στα οικοσυστήματα και στα ανθρωπογενή συστήματα, είναι η προστασία και η βελτιωμένη διαχείριση των υδατικών πόρων, επιφανειακών και υπόγειων. Ως βασικό μέσον για την προστασία και επιστάσια των υδάτων καθιερώνει τα σχέδια διαχείρισης των λεκανών απορροής των ποταμών, η κατάρτιση των οποίων είναι υποχρεωτική

Επομένως ~~ο~~ αυτά δε ~~επιτρέπεται~~ για να διευκολυνθεί η εκτέλεση έργων, είτε μεγάλων, είτε μικρών, είτε εθνικής είτε τοπικής σημασίας! Εάν σε συγκεκριμένη λεκάνη απορροής εκτελούνται έργα, ήδη πριν την έναρξη της ισχύος της Οδηγίας, τότε η εκτέλεση των έργων αυτών προσαρμόζεται στα σχέδια διαχείρισης και δεν νοείται ούτε επιτρέπεται το αντίστροφο δηλ. η προσαρμογή των σχεδίων στα εκτελούμενα έργα.

Κατά την παράγραφο 5 του άρθρου 1 της Οδηγίας, αποκλείονται από το πεδίο εφαρμογής της τα σχέδια που εγκρίνονται καταλείπώς με ειδική νομοθετική πράξη. Το ΔΕΚ έχει αποσαφηνίσει την έννοια της διάταξης αυτής, κρίνοντας, ότι αποτελεί ειδική νομοθετική πράξη ένας κανόνας που θεσπίζεται από Κοινοβούλιο μετά από σχετική δημόσια συζήτηση ενώπιόν του, όταν η νομοθετική διαδικασία **κάτέστησε δυνατή την επίτευξη των επιδιωκόμενων με την Οδηγία σκοπών, περιλαμβανομένου του σκοπού παροχής πληροφοριών και όταν οι πληροφορίες που διέθετε το Κοινοβούλιο κατά το χρόνο της λεπτομερούς εγκρίσεως του σχεδίου ήταν ανάλογες προς εκείνες οι οποίες έπρεπε να δοθούν στην αρμόδια αρχή στο πλαίσιο μίας συνήθους διαδικασίας εγκρίσεως ενός τέτοιου σχεδίου (απόφαση ΔΕΚ της 19-9-2000 – υπόθεση C – 287/98 / Linster).**

Εν προκειμένω, όπως προκύπτει και από τη οικεία πρακτικά, το ελληνικό Κοινοβούλιο δεν διέθετε ούτε πριν ούτε κατά τη ψήφιση του ν. 3481/2006, οποιαδήποτε Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων. Αλλωστε, οι υφιστάμενες μέχρι εκείνη τη στιγμή μελέτες είχαν απολέσει την εγκυρότητά τους με την Ολ. ΣτΕ 160/2005, αλλά οι βουλευτές ούτε καν αυτές τις άκυρες μελέτες είχαν στη διάθεσή τους. Εξ άλλου δεν δύναται να γίνει λόγος περί “λεπτομερούς εγκρίσεως σχεδίου” κατά την έννοια της άνω διάταξης της Οδηγίας, αφού με τη διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 13 ν. 3481/2006 εγκρίνονται απλώς περιβαλλοντικοί όροι για τα έργα της εκτροπής.

Επομένως οι διατάξεις των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 13 του νόμου αυτού είναι αντίθετες με το άρθρο 1 παρ. 5 της Οδηγίας.

Οι ίδιες διατάξεις είναι επιπλέον αντίθετες και με τις διατάξεις των άρθρων 6 παρ. 2 & 3, 9 και 10α της Οδηγίας 85/337, που ετέθησαν διά της Οδηγίας 2003/35, οι οποίες αποβλέπουν στην εναρμόνιση της πρώτης με τις εκ της συμβάσεως του Ααρχαίου περιβαλλοντικές πράξεις, κατ’επίβλεπον ως

4.1. Οι προσβαλλόμενες πράξεις είναι ακρωτές, διότι ερείδονται και αντλούν τη νομική τους οντότητα από τις αλληλοεξαρτώμενες και αλληλοσυμπληρούμενες διατάξεις των άρθρων 9 και 13 του ν. 3481/2006, οι οποίες αντίκεινται στις διατάξεις των παραγράφων 2 & 3 του άρθρου 28 του Συντάγματος, όπως αυτές φωτίζονται από τη σχετική ερμηνευτική δήλωση.

Όπως ανωτέρω (κεφ. 3) αναφέρθηκε, οι διατάξεις του ν. 3481/2006 παραβιάζουν, στο σύνολό τους αλλά και με τις επιμέρους ρυθμίσεις τους (παρ 3 & 4 άρθρ. 13, παρ. 1 άρθρ. 9), δέση κανόνων του παραγώγου Συνταγματικού Δικαίου και κατ'ανάγκαια συνέπεια και του πρωτογενούς.

Υπό τα δεδομένα αυτά τίθεται πρόβλημα παραβίασης των ανωτέρω διατάξεων του άρθρ. 28 του Συντάγματος, οι οποίες προσφέρουν επαρκές και ασφαλές έρεισμα για τη συμμετοχή της χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και οι οποίες επιτελούν, εκτός των άλλων, μία σημαντική λειτουργία : εγγυώνται την απρόσκοπτη εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων στο πλαίσιο της ελληνικής έννομης τάξης. Πρόκειται για τη συνταγματική εγγύηση του κεκτημένου, δηλαδή όσων κοινοτικών κανόνων θεσπίστην σύμφωνα και για το μέλλον θα εξακολουθούν να ισχύουν. Η εγγυητική αυτή λειτουργία, ως μέρος του οικηρού πυρήνα του άρθρ. 28 παρ. 2 & 3 Συντ., συνίσταται στην εφαρμογή στην Ελλάδα των κανόνων, που έχουν θεσπισθεί από τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης με βάση τις εκχωρηθείσες αρμοδιότητες.

Είναι πράγματι ανακόλουθο, από τη μία πλευρά να εκχωρεί η ελληνική Πολιτεία αρμοδιότητες στην Ευρωπαϊκή Ένωση και από την άλλη να επιμένει να διατηρεί, μετά την άσκηση των αρμοδιοτήτων και την εκδόση των αντίστοιχων κοινοτικών κανονιστικών πράξεων, την ευχέρεια να θεσπίζει - και μάλιστα ενσυνειδήτως, όπως εν προκειμένω - κανόνες κατά παρέκκλιση, κατ'απόκλιση ή πολύ περισσότερο σε ευθεία αντίθεση με αυτές, όπως εν προκειμένω. Για τους

διαχείρισης των υδατικών πόρων», ενώ ακυρώθηκε η πράξη έγκρισης περιβαλλοντικών όρων του έργου.

Και αντί για τη συμμόρφωση της Διοίκησης προς τα κριθέντα, είχαμε την επέμβαση του νομοθέτη, ο οποίος επέβαλε σε όλους την συνέχιση της εκτέλεσης, ολοκλήρωσης και λειτουργίας των έργων, με θέσπιση τυπικού νόμου (ν.3481/2006), ο οποίος :

A) Καταργεί και' ουσίαν τις εκδοθείσες αμετάκλητες αποφάσεις ΟλΣτΕ 1688/2005 και ΣτΕ 1186/2006 και ρυθμίζει εκ των υστέρων και κατά τρόπο αντίθετο τη διαφορά που εκρίθη οριστικά και αμετακλήτως με τις αποφάσεις αυτές.

B) Ενσωματώνει/θεσπίζει ατομική ρύθμιση (έγκριση Π.Ο.), ανήκουσα στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Διοίκησης, με τρόπο συνταγματικώς ανεπίτρεπτο, όπως κατεδείχθη ήδη στο κεφ. 2 του παρόντος δικογράφου, και αντίθετο προς τους ισχύοντες εν προκειμένο ορισμούς του κοινοτικού δικαίου, όπως κατεδείχθη ήδη στο κεφ. 3.

Τόνίζεται δε ιδιαίτέρως, ότι όπως προκύπτει από την εισηγητική έκθεση αλλά και από σαφείς και απερίφραστες δημόσιες δηλώσεις του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ, όπως λόγος, για το οποίο ενέλεξε να προμθετης να προσφύγει στη διαδικασία της θέσπισης ατομικής ρύθμισης με τυπικό νόμο, είναι η παράκαμψη των «εμποδίων» που θέτει το Δικαστήριο με τις ανωτέρω αποφάσεις του και συνεπώς δεν δύναται καν να υλοποιηθεί, ότι συντρέχουν εν προκειμένο « λόγοι εξαιρετικοί και επείγοντες», είτε αυτοί προκύπτουν από τις προπαρασκευαστικές ενέργειες του νόμου, είτε όχι! Εν πάσει περιπτώσει, ενόψει του όλου ιστορικού των έργων, ενόψει του ότι η Διοίκηση είχε επλέξει από την αρχή τη διοικητική διαδικασία και ενόψει του ότι, όπως σαφώς προκύπτει από τα οικεία πρακτικά της Βουλής, το Εθνικό Πρόγραμμα Διαχείρισης των υδάτων της χώρας είναι έτοιμο, δεν νοούνται ούτε εξαιρετικοί, ούτε επείγοντες λόγοι για την εν προκειμένο προσφυγή στην νομοθετική ατομική ρύθμιση.

Περιβαλλοντικών όρων των έργων και επιπέπει (άρθρο 13 παρ. 4) την συνέχισή τους και τη λειτουργία τους, δίχως να έχει προηγηθεί η επιβληθείσα από τις αποφάσεις αυτές νέα κρίση της Διοίκησης.

Υπενθυμίζουμε και τονίζουμε, ότι, σύμφωνα με την Ολ ΣτΕ 1688/2005

1. . . για να κρίνει εάν αυτή εμμένει στην εκτέλεση του έργου . . . 1,
η νέα αυτή κρίση της Διοίκησης θα απαιτά, τεκμηριωμένα, με τα κριτήρια που προσδιόρισε σαφώς η δικαστική απόφαση, στο ερώτημα : τα έργα εκτροπής και ενεργειακής αξιοποίησης των υδάτων του Αχελώου θα συνεχισθούν και θα λειτουργήσουν ή θα εγκαταλειφθούν οριστικά;

Στην περίπτωση λοιπόν του ν. 3481/2006, ο νομοθέτης παραβιάζει ο ίδιος την επιταγή της παραγράφου 5 του άρθρου 95 του Συντάγματος.

Διότι η αληθής βούληση του Αναθεωρητικού Νομοθέτη, ο οποίος προσέθεσε το 2001 τη διάταξη αυτή στο Σύνταγμα, δεν ήταν βέβαια να διατυπώσει ρητώς το αυτόνομο, αλλά να εντάξει την υλοχρέωση αυτή, ως οργανικό στοιχείο, στο όλο σύστημα λειτουργίας της Πολιτείας, ώστε η σχετική επιταγή να απευθύνεται και προς τον κοινό νομοθέτη, ακριβώς για να του καταστήσει σαφές, ότι ούτε ο ίδιος δύναται να καταλείψει, να υλοχρέωση συμμόρφωσης της Διοίκησης ανενεργό!

Αλλά, περαιτέρω, ο νόμος αυτός, με τον μηχανισμό των ρυθμίσεών του και κυρίως με τη διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 13, η οποία εξασφαλίζει την συνέχιση, την φλοικλήρως και τη λειτουργία των επί των έργων, δίχως να χρειάζεται να εκδοθεί οποιαδήποτε διοικητική πράξη, αναιρεί ολοκληρωτικά το δικαίωμα της δικαστικής προστασίας και το αμέσως συναρτώμενο μ' αυτό ιδιαίτερο δικαίωμα της ασκήσεως αιτήσεως ακυρώσεως τα οποία, ως γνωστόν, συνιστούν τον ένα από τους δύο «στολώνες» του Κράτους Δικαίου – ειδικώς σε ό,τι αφορά την αίτηση ακυρώσεως, στοιχειοθετείται διττή παραβίαση της εγγύτητάς της, αφενός ως μέσον για τη δικαστική προστασία των δικαιωμάτων, αφετέρου ως συνταγματικής υρμολιότητας που προσδιορίζει τη θέση

επιπτώσεων έργων και δραστηριοτήτων, ερμηνευόμενες υπό το φως των διατάξεων του άρθρου 174 της Συνθήκης, των αιτιολογικών σκέψεων της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ και των διατάξεων της Οδηγίας 2001/42/ΕΚ, αποκλείουν την εκτέλεση και λειτουργία στον Αχελώο, έργων των οποίων τα ποσοτικά και ποιοτικά τεχνικά χαρακτηριστικά είναι ικανά, κατά τα διδάγματα της Επιστήμης και της κοινής πείρας, να θέσουν σε κίνδυνο τη φέρουσα ικανότητά του. Αλλά και αν υποτεθεί ότι οι διατάξεις αυτές δεν αποκλείουν την εκτέλεση τέτοιων έργων, πάντως επιβάλλουν, όπως πριν την εκτέλεσή τους, υπάρχει ρητώς εκπεφρασμένη κατηγορηματική και απολύτως τεκμηριωμένη εγγύηση από τους αρμόδιους επιστημονικούς φορείς (και όχι από εμπορικές, περιβαλλοντολογικές εταιρείες), ότι η λειτουργία των έργων δεν θα θέσει σε διακινδύνευση τη φέρουσα ικανότητα του υδατικού οικοσυστήματος!

Όπως είναι γνωστό, τα επίμαχα έργα εκτελούνται στον άνω ρου του Αχελώου, ήτοι στο πλέον σημαντικό αλλά και ευπαθές τμήμα του οικοσυστήματός του, και συνίστανται, κυρίως, στην κατασκευή δύο μεγάλων φραγμάτων με τεράστιους υδροταμιευτήρες, στην κατασκευή μεγάλων υδροηλεκτρικών σταθμών, σήραγγας προσαγωγής του νερού στη Θεσσαλία καθώς και σε πλήθος άλλων έργων στους παραποτάμους, αποσκοπούντων στη μείωση της στερεομειοψοφίας. Αυταποδείκτως, οι άμεσες συνέπειες των έργων είναι: α) ο αφανισμός σημαντικού μέρους των παραποτάμιων δασικών οικοσυστημάτων, β) ο αφανισμός της φυσικής κοίτης του ποταμού σε μεγάλη έκταση, γ) η ολοκληρωτική / αναιρέση της ελεύθερης ροής του υδάτινου στοιχείου σε μεγάλη έκταση, δ) η δραματική, σε σχέση με την κλίμακα του άνω ρου, αύξηση των υδάτινων επιφανειών, ε) η αλλοίωση της φυσικής κοίτης όλων των σημαντικών παραποτάμιων και χειμάρων, στ) η απόσπαση σημαντικής ποσότητας νερού από το «σώμα» του ποταμού.

Πηγείου, το οποίο ενσωματώνεται στο νόμο 3481/2006 και εγκρίνεται απ' αυτόν, είναι ψευδεπίγραφο, ήτοι δεν πρόκειται πράγματι περί σχεδίου διαχείρισης λεκανών απορροής, αλλά περί σχεδίου διαχείρισης των υδάτων ποταμών, αποκλειστικώς προσανατολισμένου στην εκτέλεση των έργων εκτροπής και ενεργειακής αξιοποίησης των υδάτων του Αχελώου και επομένως αυτό επ' ουδενί ανταποκρίνεται στις ανωτέρω συνταγματικές απαιτήσεις.

Κατά ακολουθίαν των ανωτέρω, οι προσβαλλόμενες διοικητικές πράξεις, που επιτρέπουν την επέλευση των επίμαχων έργων, είναι αντίθετες στις αναφερθείσες συνταγματικές και κοινοτικές διατάξεις και ακυρωτέες τυγχάνουν.

4.5. Διότι αυτές αντίκεινται στο καθεστώς κοινοχρησίας των υδάτων, που καθιερώνεται από το σύστημα των διατάξεων των άρθρων 5 παρ. 1, 18 παρ. 1 & 2 και 24 παρ. 1 του Συντάγματος και των διατάξεων των άρθρων 967 έως 971 του Αστικού Κώδικος. Ειδικότερα :

Οι διατάξεις των παραγράφων 1 & 2 του άρθρου 18 του Συντάγματος παρέχουν στον νομοθέτη ευρεία ευχέρεια να ρυθμίσει τα σχετικά με την ιδιοκτησία και διάθεση των ρεόντων και υπογείων υδάτων, των μεγάλων λιμνών, των ορυχείων κλπ. Η ευρεία αυτή ευχέρεια του νομοθέτη δεν είναι απεριόριστη, αλλά, αντιθέτως, τουλάχιστον σε ό,τι αφορά τα ύδατα, ευρίσκει τα όριά της στις διατάξεις των άρθρων 5 παρ. 1 και 24 παρ. 1 του Συντάγματος και σ' αυτή ταύτη την έννοια του ύδατος (όπως αυτή αποσαφηνίσθηκε και με την Οδηγία 2000/60/ΕΚ), ως φυσικού στοιχείου, που δίδει ζωή στα οικοσυστήματα, στα έμβια συστήματα και στον άνθρωπο.

Ο νομοθέτης, λοιπόν, διά των ανωτέρω διατάξεων του ΑΚ, αφιέρωσε τους ποταμούς και τις μεγάλες λίμνες στην κοινή χρήση, θέτοντάς τα εκτός όποιουδήποτε συναλλαγής, όρισε ότι η κυριότητά τους ανήκει στο

απ' αυτόν, στον οποίο θα ανήκει κατά πλήρη κυριότητα, και για τον λόγο αυτόν ακυρωτέες τυγχάνουν.

4.6. Διότι αυτές αντίκεινται ευθέως προς τις Οδηγίες 85/337/ΕΟΚ, όπως τροποποιηθείσα ισχύει, και 2000/60/ΕΚ, όπως ανωτέρω υπό κεφ. 3.1 & 3.2. του παρόντος δικογράφου κατεδείχθη.

Επειδή, όπως ανωτέρω κατεδείχθη, οι διατάξεις των άρθρων 9 παρ. 1 και 13 του ν. 3481/2006, ως εκ της αντίθεσής τους στο συνταγματικό σύστημα σύνταξης και λειτουργίας της Πολιτείας, δεν δύνανται να θέσουν εκτός ακυρωτικού ελέγχου τις διοικητικές πράξεις, τις οποίες ενσωματώνουν/θεσπίζουν.

Επειδή το Δικαστήριο, ως εκ της συνταγματικότητας του θέσης στην κορυφή του συστήματος των μηχανισμών ελέγχου της ορθολογικής λειτουργίας της Πολιτείας, όχι μόνον δικαιούται, αλλά και υποχρεούται να ελέγξει τις προσβαλλόμενες με το παρόν δικόγραφο πράξεις.

Επειδή, όπως απεδείχθη ανωτέρω, οι προσβαλλόμενες διοικητικές πράξεις αντίκεινται πολλαπλώς προς το Σύνταγμα και το Κοινοτικό Δίκαιο.

Επειδή το έργο συμφέρει τις για την παρούσα Αίτηση είναι προφανές και ήδη γνωστό στο Δικαστήριο.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΖΗΤΟΥΜΕ

Να γίνει δεκτή η παρούσα Αίτηση.

Να ακυρωθούν :

1. η πράξη έγκρισης των περιβαλλοντικών όρων και περιορισμών για την κατασκευή και λειτουργία των έργων μερικής εκτροπής του άνω ρου του

Αγέλιου ποταμού προς τη Φαλάρα και για την οικολογική αξιοποίηση,